

Nr 57.

Av herr **Schedin** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts förslag angående understöd åt orkesterföreningar.

I Kungl. Maj:ts proposition under åttonde huvudtiteln rörande extra anslag till understöd åt orkesterföreningar föreslås en höjning av hittills utgående anslag från 57,000 kr. per år till 67,500 kr. för budgetåret 1927—1928. Som motiv för höjningen anföres, att de ekonomiska svårigheter, varmed orkesterföreningarna under flera år haft att kämpa, på senare tid tilltagit i sådan grad, att de hota att menligt inverka på föreningarnas förmåga att motsvara det ändamål, som av Kungl. Maj:t och riksdag avsetts med anslaget beviljande.

Såsom departementschefen erinrar, har riksdagen vid upprepade tillfällen avslagit förslag om höjning av det nu utgående anslaget till orkesterföreningarna. Enligt vår mening kunna starka statsfinansiella skäl fortfarande åberopas mot att anslag höjas utan att trängande skäl därtill föreligga. Vad departementschefen anfört om den ringa publikfrekvensen vid konserterna såsom orsak till orkesterföreningarnas svåra ställning visar, att föreningarnas verksamhet icke omfattas med det intresse, man trott sig ha anledning att vänta, och torde ej heller vara av övergående natur. Det är knappast en tillfällighet, att nedgången i publikfrekvensen just under de sista åren gjort sig särskilt gällande, utan torde, enligt vår mening, sammanhänga med radions snabba utveckling, varigenom stora folklager satts i tillfälle att utan synnerligen stora besvär eller omkostnader få höra god musik. Vad denna »konkurrens» kan betydligt framgå av att antalet innehavare av radiolicens vid årsskiftet uppgick till sammanlagt 242,559 personer. Då en av radions största förtjänster av flertalet torde anses ligga i dess möjlighet till förmedling av god musik, förefaller det antagligt, att publikfrekvensen vid orkesterföreningarnas konserter måste röna inflytande av denna utveckling, varav följer, att föreningarna icke torde kunna hjälpas ur sina svårigheter genom den föreslagna anslagshöjningen. Ehuru det sålunda kan ifrågasättas, huruvida icke vägande skäl kunde föreligga att omsider helt indraga anslaget i fråga, hava vi dock icke nu velat föreslå en sådan indragning utan inskränka oss till att med stöd av det anförda hemställa,

att riksdagen ville med avslag å Kungl. Maj:ts förslag om höjning av förut utgående extra anslag till understöd åt orkesterföreningar uppföra nämnda anslag i riksstaten för budgetåret 1927—1928 med kr. 57,000.

Stockholm den 19 januari 1927.

Carl G. Schedin.

Per Gustafsson.

L. G. Bodin

Alexander Nilsson.